

Le peu du monde

Poèmes de Kiki Dimoulá

Composition, interprétation :
Sophia Alexandrou

Mise en scène, interprétation :
Eric Cénat

Scénographie, animation vidéo
Vojtěch Janyška

 THEATRE
DE
L'IMPREVU

NOUS NE
TOUVERONS JAMAIS

Το λίγο του κόσμου
Ελληνογαλλική οπτικοακουστική
παράσταση - Διάρκεια 1h
Ποίηση, Μουσική και εικόνες

Επικοινωνία

Le Théâtre de l'Imprévu

108 Rue de Bourgogne 45000 Orléans France

ÉRIC CÉNAT +33(0)6 09 85 11 33
καλλιτεχνική διεύθυνση eric.cenat@orange.fr

MORGANE NORRY +33 (0)2 38 77 9 65
Παραγωγή και διάδοση admin@theatredelimplevu.com

Siret : 377 823 463 000 31 - Ape : 9001Z

Licence :R-2020-006802

www.theatredelimplevu.com

Ένα ευρωπαϊκό πρότζεκτ

Αυτή είναι συνθέτης, αυτός είναι σκηνοθέτης. Αυτή είναι μουσικός, αυτός είναι ηθοποιός. Αυτή είναι Ελληνίδα, αυτός είναι Γάλλος. Συναντιούνται σε κοινά πάθη και καλλιτεχνικές ανησυχίες, την ποίηση, τη μουσική τον γαλλόφωνο κόσμο, την Ευρώπη, την παγκόσμια δύναμη της τέχνης. Οι δύο τους αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους ώστε να δημιουργήσουνε μια ελληνο-γαλλική / γαλλο-ελληνική παράσταση, βασισμένη στο έργο της Ελληνίδας ποιήτριας Κικής Δημουλά.

Η Κική Δημουλά ήταν η νικήτρια του Ευρωπαϊκού Βραβείου Λογοτεχνίας το 2010. Εμείς οι Έλληνες, Τσέχοι και Γάλλοι καλλιτέχνες θέλουμε να δώσουμε σάρκα και οστά σε αυτό το διαπολιτισμικό όραμα, στην Ευρώπη των ιδεών και πολιτισμών...

**«Ο έρωτας, όνομα
ουσιαστικόν, πολύ
ουσιαστικόν,
ένικου ἀριθμοῦ, γένους οὔτε
θηλυκοῦ οὔτε ἀρσενικοῦ,
γένους ἀνυπεράσπιστου.
Πληθυντικός ἀριθμός
οἱ ἀνυπεράσπιστοι ἔρωτες»
Κική Δημουλά**

Ποίηση

Kikí Dimoulá

Μετάφραση

Michel Volkovitch

Σκηνοθεσία και αφήγηση

Éric Cénat

Πρωτότυπη Μουσική και ερμηνεία

Sophia Alexandrou

Σκηνογραφία και βίντεο

Vojtěch Janyška

Φωτισμός

Vincent Mongourdin

Σε συνεργασία με

την Εθνική Σκηνή Ορλεάνης

Πολιτιστικό Κέντρο Τσεχίας στο Παρίσι

Τδρμα Θεοχαράκη

Με την υποστήριξη του δήμου Ορλεάνης

και της Ελληνικής κοινότητας Παρισιού

Σημαντικές συναντήσεις

Το 2014, η Σοφία Αλεξάνδρου, πιανίστρια και συνθέτρια, είχε μια καθοριστική Συνάντηση στην Αθήνα. Στο τέλος μιας συναυλίας στην οποία συμμετείχε με νεαρούς

Συνθέτες συνάντησε την ποιήτρια Κική Δημουλά η οποία ήταν παρούσα στο κοινό, με την οποία είχε μια μακρά συζήτηση. Από τότε, η συνθέτρια δεν σταμάτησε ποτέ

να εμβαθύνει αυτή τη λεπτή σχέση μεταξύ μουσικής και ποίησης. Γαλλόφιλη και

Γαλλόφωνη η Σοφία Αλεξάνδρου είναι, ταυτόχρονα συνθέτρια και φοιτήτρια γαλλικής φιλολογίας και λογοτεχνίας.

Το 2018, η Σοφία Αλεξάνδρου συμμετείχει ως πιανίστα/συνθέτρια σε παραστάσεις του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών παράλληλα με τον ηθοποιό/σκηνοθέτη Éric Cénat.

Αυτό σηματοδότησε την έναρξη μιας καλλιτεχνικής συνεργασίας

που είχε ως αποτέλεσμα αρκετές παραστάσεις στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών και την ηχογράφιση πολλών ποιημάτων με μουσική, σε στούντιο.

Το 2020, κατά τη διάρκεια της πρώτης καραντίνας, η Σοφία Αλεξάνδρου και ο Éric Cénat

συνεχίζουν τις ηχογραφήσεις τους από απόσταση, αναμειγνύοντας αποφασιστικά τους ποιητές του χθες και του σήμερα.

Μπορείτε να ακούστε μέρος της συνεργασίας εδώ όπως και δείγματα για το «Λίγο του Κόσμου»

<https://soundcloud.com/user-190906988/bleu-jean-michel-maulpoix>

<https://soundcloud.com/user-190906988/signe-de-reconnaissance-kiki-dimoula-le-peu-du-monde>

<https://soundcloud.com/user-190906988/passe-kiki-dimoula-le-peu-du-monde>

Το 2021, η Σοφία Αλεξάνδρου εκμυστηρεύτηκε στον Éric Cénat το ενδιαφέρον για την

ποίηση της Κικής Δημουλά και την επιθυμία της να δημιουργήσει ένα έργο όπου οι λέξεις και οι νότες θα αναδειξουν το μοναδικό σύμπαν της "παρουσίας-απουσίας" της ποιήτριας.

Το φθινόπωρο του ίδιου έτους το 2021, κατόπιν συμβουλής του Vincent

Mongourdin (σχεδιαστής φωτισμού για πολλές παραστάσεις του Théâtre de l'Imprévu), ο Τσέχος ζωγράφος και καλλιτέχνης βίντεο Vojtech Janyska συναντήθηκε με τη Σοφία Αλεξάνδρου και τον Éric Cénat. Το τρίο σχηματίζεται... τρεις καλλιτέχνες από τρεις διαφορετικές χώρες ενώνονται σε αυτό το μοναδικό έργο.

Μια σειρά από συναντήσεις που φέρουν τη σφραγίδα ενός ευρωπαϊκού οράματος για τον πολιτισμό και τις τέχνες.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

"Κληρονόμησα" την ποίηση... ο παππούς μου, ο Lucien, ήταν ενθουσιώδης και εγώ ήμουν θαυμάσιο δοχείο του πάθους του για τις λέξεις. Οι ποιητές με περιέβαλαν με την καλοσύνη τους, μου έδωσαν μια ανάσα φρέσκου αέρα και ένα νόημα

στη ζωή, και μου έδωσαν μια αίσθηση του νοήματος στη ζωή, μου έδωσαν μια διαφορετική άποψη για τον κόσμο, μου εμπιστεύτηκαν τα θεραπευτικά βάλσαμα... Τους χρωστάω πολλά. Για να τους εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου από την αρχή του Théâtre de l'Imprénu, ήθελα να βρίσκονται στο επίκεντρο της καλλιτεχνικής μου προσέγγισης...

Ο Ρομπέρ Ντενός και ο Μπλεζ Σεντράρ, οι αγαπημένοι μου ποιητές, είναι πολύ συχνά στο ρεπερτόριό μας. Έχουμε κάνει κάποιες παραστάσεις με τους Jacques Prévert, Boris Vian και Max Jacob, και ταξίδια στη Χιλή με τον Pablo Neruda. Η γόνιμη συνεργασία μας με τον συγγραφέα Patrice Delbourg μας οδήγησε να βγάλουμε από τη σκιά μερικούς άγνωστους ποιητές (Ghèrasim Luca, Roger Kowalski, Francis Giauque...)

Από το 2017, συνεργάζομαι με τα Γαλλικά Ινστιτούτα της Ελλάδας (Αθήνα, Πάτρα, Λάρισα, Θεσσαλονίκη). Βασίζω την δουλειά μου στους αγαπημένους μου ποιητές σε σχέση με τον γαλλόφωνο κόσμο. Οι ανταλλαγές μου με έλληνες δασκάλους, ωστόσο, μου επέτρεψαν, κατά τη διάρκεια των διαμονών μου, να αντιληφθώ τις Ελληνική ποίηση: η ποίηση του Οδυσσέα Ελύτη, του Νάνου Βαλαωρίτη, η ποίηση μεταξύ φωτός και σκιάς του Σεφέρη από την ιστορία του 20ού αιώνα όπου πολιτικό χάος, κοινωνικές/οικονομικές κρίσεις, και ιδρυτικοί μύθοι δεν είναι ποτέ μακριά.

Τέλος, η ποίηση και η μουσική πάνε συχνά χέρι-χέρι στην Ελλάδα. Το δίδυμο Ελύτης/Θεοδωράκης είναι το τέλειο παράδειγμα. Το έργο της Δημουλά μου το γνώρισε η Σοφία Αλεξάνδρου. Η Σοφία και εγώ συνεργαστήκαμε αρχικά ως ντουέτο φωνή-πιάνο στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών βασισμένοι σε γαλλόφωνη ποίηση του παρελθόντος και του παρόντος.

Αλλά για να ανανεωθούμε, αναζητούσαμε μια άλλη φωνή. Στη συνέχεια η Σοφία επικαλέστηκε την αγαπημένη της ποιήτρια, ο πρόσφατος θάνατος της οποίας της αφήνει ένα μεγάλο κενό: Κική Δημουλά.

Και πάλι η δύναμη της διαγενεακής ποίησης: μια νέα 20χρονη συνθέτρια με πολλά υποσχόμενο μέλλον που συγκινείται από τα λόγια μιας ώριμης ποιήτριας, που ισορροπεί ακόμα στην άκρη του κενού, εμπνευσμένη από τη φθορά του χρόνου.

Τα ποιήματα της Κικής Δημουλά ήρθαν σε μένα σε αυτή την πρωτοφανή περίοδο των διαδοχικών εγκλεισμών, όπου ο χρόνος μοιάζει να έχει παγώσει. Το συναίσθημά μου ήταν άμεσο: Υπάρχει μια επάρκεια μεταξύ της πεζογραφίας της και της διαταραγμένης ζωής μας: αυτή η επιστροφή στον εαυτό μας, η συνειδητοποίηση των ελαττωμάτων μας και άλλες αδυναμίες, η ανάγκη για μνήμες, η χρεοκοπία του υλισμού, αυτή η αίσθηση παρουσίας-απουσίας στην καθημερινή ζωή.

Θα χρησιμοποιήσουμε τον τίτλο της παράστασης μας με μια από τις συλλογές της, «Το λίγο του κόσμου».

Το να λες δυνατά ένα ποίημα της Κικής Δημουλά είναι μια αναστάτωση. Να οικειοποιηθώ τα λόγια της σαν να ήταν δικά μου- να αφήσω τον εαυτό μου να παρασυρθεί, Να εμπιστευθώ τα αποσπάσματα της ζωής της, τα στιγμιότυπά της... Αυτές είναι μεγάλες προκλήσεις για μένα ως ηθοποιό.

Ξέρω επίσης ότι τα λόγια της Κικής μέσα από τη φωνή μου θα περιβάλλονται από το δημιουργικό μουσικό σύμπαν της Σοφίας και ότι μπορούμε να δώσουμε μια άλλη διάσταση στη δημιουργία μας.

Ενας φωτογράφος /εικαστικός μας συνοδεύει σκηνογραφικά Φανταστείτε το όχι ως μια απλή απεικόνιση των όσων λέγονται, αλλά ως μια ευαίσθητη αντίστιξη στο φανταστικό..

«Στὸ διπλανὸ σπίτι κάποιος
μαθαίνει πιάνο.

Ἀρχάριος ἀκόμα, νοερὰ τὸν
διδάσκω

τὴ μουσικὴ ἀξία τοῦ
ἐπαναλαμβανόμενου.

Ἔπαιζα κι ἐγὼ κάποτε πλῆκτρα
ἀλλὰ μόνο μεταξὺ στενοτάτων
κύκλων.

Σὲ τίποτα βαφτίσια ἀνησυχίας
κανένα γάμο βιαστικὰ ἐγκύου
πάλι ἐλπίδας μὲ πολύφερνο ἴσως
καὶ σὲ πανηγύρια πολιούχων
χωρισμῶν.

Δίπλα ὁ μαθητὴς δὲν φαίνεται
τόσο ἐρασιτέχνης. Κάθε
μεσημέρι ἐπίμονα ἀσκεῖται στὴ
μονοτονία.

Οἱ ἴδιες νότες στὶς ἴδιες σκάλες
ἠδύτατα ἐπανερχεται
τῆς ἐπανάληψης ἢ ὑπόγεια
μελωδία.»

Kikí Dimoulá

Εμπιστευτείτε τις λέξεις... τη μουσική που περιβάλλει αυτές τις λέξεις...

Ξεφυλλίζοντας το έργο της Κικής Δημουλά, μου έκανε εντύπωση η επαναλαμβανόμενη παρουσία της φωτογραφίας

Κρατῶ λουλούδι μᾶλλον.
Παράξενο.
Φαίνεται' ἀπ' τῆ ζωὴ μου πέρασε κῆπος κάποτε.

Στὸ ἄλλο χέρι κρατῶ πέτρα.
Μὲ χάρη καὶ ἔπαρση.
Ἵπόνοια καμιά
ὅτι προειδοποιῶμαι γι' ἄλλοιώσεις, προγεύομαι ἄμυνες.
Φαίνεται' ἀπ' τῆ ζωὴ μου πέρασε ἄγνοια κάποτε.

Εἶναι τόσο εκπληκτικό αυτό για ἓναν ποιητὴ που τρέφεται ἀπὸ την παρουσία-απουσία; Η φωτογραφία δεν εἶναι ἓνα στιγμιότυπο της ζωῆς μας που παγώνει για πάντα; Ἐδῶ αποδεικνύεται ἐπίσης ἀντίδοτο στην ἔλλειψη, παυσίπονο στην ἀπώλεια... μὴ μπορεί να ἀποτελέσει μέρος ἐνός σωτήριου δώρου.

Éric Cénat Σκηνοθέτης & Ηθοποιός

Η σχέση μου με την ποίηση ξεκινάει ἀπὸ την ηλικία των 13 ἐτῶν, ὅταν εἶχα την ευκαιρία να μελετήσω ποιήματα στη δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση, με μία καθηγήτρια που ἔπαιξε καθοριστικό ρόλο στη ζωὴ μου. Εκείνη την ἐποχὴ, σε κάθε μάθημα λογοτεχνίας μας σύστηνε ἓναν νέο ποιητὴ.

Τότε ἦταν που διάβασα για πρώτη φορά την ποίηση της Κικής Δημουλά.

Μετά ἀπὸ λίγο καιρὸ, αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε μια παράσταση ἀναδεικνύοντας την ποιήτρια που τόσο ἀγαπήσαμε. Με την παρουσία της, ἦταν η πρώτη φορά που συνδύασα αυτές τις δύο μορφές τέχνης τη μουσική και την ποίηση. Ἐπτά χρόνια μετά, με τον ἴδιο ἐνθουσιασμό, με το ἴδιο συναίσθημα θα ἀνακαλύψουμε ξανά με τον Éric Cénat αὐτὸν τον κόσμο της ἀστικής και παγκόσμιας ποίησης, συνθέτοντας μελωδίες που δίνουν μια διαφορετική, βαθύτερη ἀνάγνωση στο ἔργο της Κικής Δημουλά.

Ταυτόχρονα προσπαθώντας να ἀποκρυπτογραφήσω μουσικά τις σκέψεις μιας ἀπὸ τις ἀγαπημένες μου ποιήτριες, Θα ἤθελα να προτείνω μια ἄλλη διάσταση, προσωπική, πρωτότυπη. Για να ἐπιτευχθεῖ αὐτό, ἀφού μελετήσω κάθε ἓνα ἀπὸ τα ποιήματα, θα ἀντλήσω την ἐμπνευση μου ἐλεύθερα ἀπὸ την καθημερινὴ ζωὴ- ἀπὸ μικρά πράγματα που κάνουν τις μεγάλες στιγμές, ἀναμνήσεις, ὅπως η Κίκη, δημιουργία χωρίς ὅρια. Πιο συγκεκριμένα, για το ἔργο αὐτό θα ἤθελα να βασιστώ στο πιάνο ως βασικό ὄργανο ἀλλὰ να χρησιμοποιήσω και ἄλλα ὄργανα ὅπως το βιολοντσέλο, το βιολί, το φλάουτο για μια πιο ἐμπλουτισμένη παλέτα ἤχων.

Τέλος, σε ἓναν μινιμαλιστικό ἀλλὰ και μελωδικὸ τόνο, θα ἤθελα να παραθέσω ἓνα μείγμα ἀπὸ ὀρισμένους συνθέτες που ἀποτελοῦν πηγὴ ἐμπνευσης για το "Το λίγο του κόσμου".

Ανάμεσά τους οι Olafur Arnalds, Hania Rani, Max Richter, Sofianne Pamart, Ravel, Zbigniew Preisner, Alexandre Desplat. »

Sophia Alexandrou, Σοφία Αλεξάνδρου, Συνθέτρια

« Οι ανθοδέσμες της Κικής Δημουλά είναι εικαστικές, πολύ συγκεκριμένες, βασισμένες σε παρατήρηση των καθημερινών χειρονομιών στις οποίες η ποιήτρια ανιχνεύει μια κρυμμένη διάσταση.

Σε αντίθεση με την εικονογράφηση, η σκηνογραφία, η οποία αποτελείται σε μεγάλο βαθμό από βίντεο, θα προσφέρει μια προσωπική ανάγνωση του έργου της ποιήτριας, μια ατμόσφαιρα από ονειρικές εικόνες, προσθέτοντας ένα άλλο επίπεδο ανάγνωσης στην παράσταση. Ένα κερί που λιώνει σε φωτογραφίες που πέφτουν σε όλη τη σκηνή, ένα κτίριο που προέρχεται από τη ζωή της συγγραφέως το οποίο κατακλύζεται από υπερβολική βλάστηση, ένα μείγμα λεπτομερειών που θυμίζουν μια υποβαθμισμένη καθημερινή ζωή... Η προτεινόμενη σκηνογραφία θα διαρθρώνεται γύρω από τρεις κύριους άξονες. Το πέρασμα του χρόνου, μια στοχαστική πτυχή και διαφορούμενη σχέση με τα γεγονότα της Κικής Δημουλά, και τέλος η προσωπικότητα και η ζωή της ποιήτριας η οποία θα φανεί με λεπτομέρειες.».

Vojtech Janyska, Εικαστικός Καλλιτέχνης

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Éric Cénat

Γάλλος σκηνοθέτης & ηθοποιός

Εκπαιδεύτηκε στο Ωδείο της Ορλεάνης από τον Jean Régimony και τον Jean-Claude Cotillard. Ως ηθοποιός και σκηνοθέτης, εργάζεται με την ομάδα του σε κείμενα σύγχρονων συγγραφέων.

Είναι δημιουργός πολλών μιούζικαλ. Οι τελευταίες του παραγωγές είναι: Une Vie là-bas του Jacques Dupont, La Ménagerie de Verre του Amours à la Parisienne cabaret franco-tchèque, Opération Roméo Τσεχοσλοβακία, 1984 από τον Viliam Klimacek, μια γαλλο-τσεχο-σλοβακική παράσταση, De Rails... βασισμένη σε κείμενα των Blaise Cendrars και Patrice Delbourg.

Παρεμβαίνει στο εθνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Εργάζεται τακτικά στο εξωτερικό (Ελλάδα, Γερμανία, Τσεχική Δημοκρατία, Πολωνία, Σλοβακία, Ουκρανία, Μαρόκο, Ρουάντα...).

Είναι ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Frankoscény (Διεθνές Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Θεάτρου Γυμνασίων και Λυκείων) στο Pardubice (Τσεχική Δημοκρατία).

Μάθετε περισσότερα για το έργο του Eric: <https://www.theatredelimprevu.com/>

Sophia Alexandrou

Ελληνίδα συνθέτρια & πιανίστρια

Συνθέτει και ενορχηστρώνει μουσική από το 2010.

Κέρδισε το Πρώτο Βραβείο πρωτότυπης σύνθεσης σε ηλικία 13 ετών και έκτοτε έχει κερδίσει άλλα εννέα πρώτα βραβεία σε πανελλήνιους και ευρωπαϊκούς διαγωνισμούς.

Έχει συνεργαστεί με την Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων της Ελλάδας, το Γαλλικό Ινστιτούτο και την Πρεσβεία της Γαλλίας στην Ελλάδα, με την ARTE, TV5, καθώς και διεθνείς σκηνοθέτες.

Έχει συνθέσει μουσική για ταινίες μικρού μήκους και θεατρικά έργα.

Η μουσική της έχει παρουσιαστεί στο Ολυμπιακό Στάδιο της Ελλάδας, στο Παναθηναϊκό Στάδιο, στο Αρχαίο Θέατρο του Δίου, στη Γαλλική Πρεσβεία της Ελλάδας, Γαλλικό Ινστιτούτο της Ελλάδας και πολλά άλλα. Έχει επίσης επιλεγεί σε διεθνή φεστιβάλ Κινηματογράφου

(Festival International du Film de Marseille, Les Arcs Film Festival, Annecy International Film Festival).

Ανακαλύψτε περισσότερα για το έργο της Σοφίας:

<https://www.sofiaalexandrou.com/>

Wojtech Janyska

Τσέχος εικαστικός, φωτογράφος

Τα έργα του ζωγράφου και video artist Wojtech Janyska είναι επηρεασμένα από τα πολυάριθμα ταξίδια του στην Ασία και ειδικότερα στην Ινδία, μελετώντας τη γλώσσα και τον πολιτισμό της.

Δημιουργεί τακτικά θεατρικά σκηνικά που ενσωματώνουν προβολές βίντεο (όπως το "Hotel Europe" με τον Jacques Weber, σε σκηνοθεσία του Dino Mustafic στο Théâtre de l'Atelier, ή πιο πρόσφατα "Maryvonne" από την Camille Berthelot, WET 2020 - φεστιβάλ του CDN της Τουρ).

Από το 2003, έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε πολλές γκαλερί στη Γαλλία και την Τσέχικη Δημοκρατία όπου η Εθνική Πινακοθήκη απέκτησε δύο πίνακές του.

Εκθέτει τακτικά σε δημόσιους χώρους, όπως έκανε κατά τη διάρκεια της "manifestation bien", όπου χρησιμοποίησε εκατό ζωγραφισμένες ξύλινες φιγούρες σε φυσικό μέγεθος στον προαύλιο χώρο του Κέντρου Πομπιντού (Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Παρισιού).

Μάθετε περισσότερα για το έργο του Wojtěch: <https://www.adalbertkhan.fr>

Vincent Mongourdin

Σχεδιαστής φωτισμού

Ξεκίνησε ως διευθυντής σκηνής και στη συνέχεια τελειοποίησε τις δεξιότητές του στον φωτισμό στο MC 93 στο Bobigny και στο Ferme du Buisson στο Noisiel, όπου γνώρισε σκηνοθέτες όπως ο André Engel, ο Mathias Langhoff και ο Hans Peter Klaus και συνεργάστηκε με φημισμένους σχεδιαστές φωτισμού όπως ο Jean Karlman και ο André Diot. Αρχικά δούλεψε ως φωτιστής σε φεστιβάλ τζαζ και χορού και στη συνέχεια ξεκίνησε μια διεθνή καριέρα 15 ετών με το συγκρότημα Kassav'. Μετά το φωτισμό πολλών συναυλιών στο Élysée-Montmartre και στο Zénith στο Παρίσι (Steel Pulse, Rage Against the machines, Body Count, Ray Charles, Macéo Parker), σχεδίασε τα φώτα για διάφορα φεστιβάλ εκ των οποίων το Reggae και Afros στο Zénith στο Παρίσι και στη συνέχεια στο "Nijinsky" στο Μονακό. Στη συνέχεια συνεργάστηκε με τους L.Voulzy, Clarika, Princess Erika, W.Sheller, G.Marchand, M.Leeb, E.Mitchell, V.Baguian, Les Grands Gamins, ZUT, Sirius Plan...

Συνεργάζεται με το Théâtre de l'Imprévu από το 2014 και σχεδίασε τους φωτισμούς για τις δύο τελευταίες δημιουργίες του θεάτρου, La Ménagerie de Verre και Une Vie, là-bas.

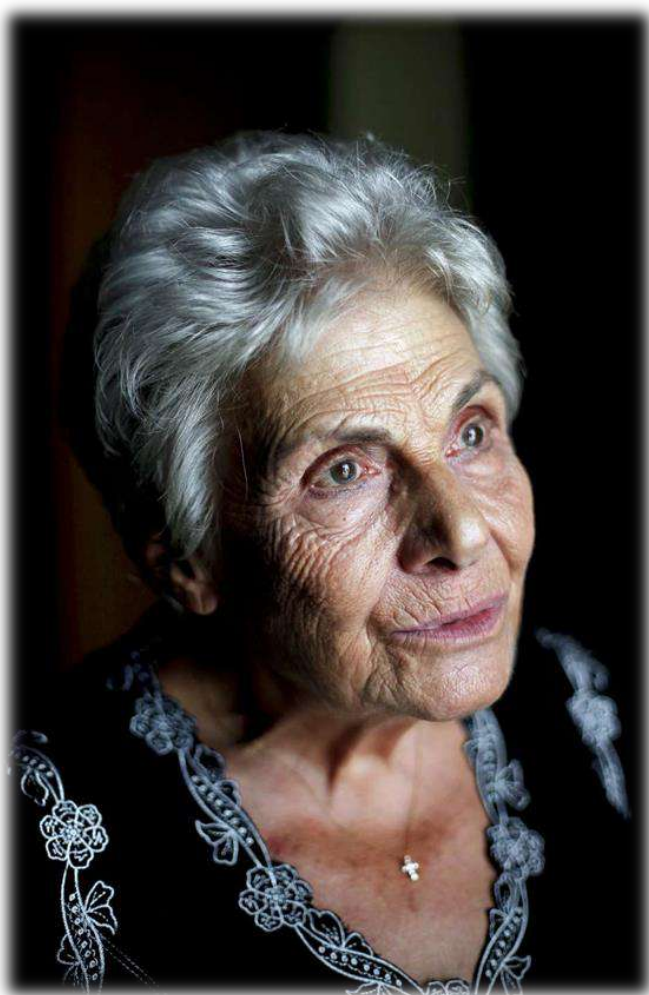
Ποια ήταν η Κική Δημουλά

Η Κική Δημουλά ήταν η μεγάλη φωνή, η μεγάλη φωνή της ελληνικής ποίησης.

Γεννήθηκε το 1931, επέβαλε το δικό της προσωπικό σύμπαν, τόσο αποκομμένο από κάθε ελπίδα μετά τα οράματα του φωτεινού ή αγωνιστικού κόσμου του Ρίτσου, του Ελύτη ή του Σεφέρη. Ο χρόνος, η απουσία, ο θάνατος και η ανυπαρξία είναι οι σταθερές ενός πολύ σκοτεινού θέματος, αλλά ενσαρκωμένου σε απροσδόκητες καθημερινές σκηνές, που φωτίζονται από τη τέχνη της μεταφοράς και της λεκτικής επινόησης. Παρά τη συχνά δαιδαλώδη κατασκευή, πληθώρα ιδεών, ένα τολμηρό λεξιλόγιο που παίζει

μεταξύ του παλιού, του τιθασευμένου και της αργκό, αυτή η ποίηση παραμένει απίστευτα κοντά στο συνηθισμένο και μερικές φορές ακόμη και στο ασήμαντο.

Έτσι αυτή η ποιητική σκέψη, επεξεργασμένη, καταφέρνει να μην ανήκει πλέον αποκλειστικά σε ένα συγκεκριμένο πολιτιστικό σύμπαν. Η συναισθηματική του δόνηση του προσδίδει παγκόσμια απήχηση. Αυτή η ποίηση, στην πραγματικότητα, δεν μοιάζει με τίποτα γνωστό - εκτός ίσως από τους μεταφυσικούς ποιητές της Αγγλίας του 17ου αιώνα. Όπως αυτοί, και όλοι διαυγείς εξερευνητές του εαυτού, η Κική δεν φοβήθηκε να παραδεχτεί: «Ναι, το αδύνατο είναι αρκετό για μένα.»

« Τα ποιήματα της Δημουλά δεν μοιάζουν με τίποτε άλλο.

Λίγοι ποιητές δίνουν αυτή την εντύπωση της ριζικής καινοτομίας. Αρχίζει με τα θέματά του, που συχνά προέρχονται από κοινότυπες καθημερινές στιγμές. Ένα τοπίο χωρίς ιστορία. Η βροχή.

Η κίνηση των κυμάτων στην ακτή.

Ο άνεμος στα φύλλα. Μια σταγόνα αίμα.

Πράγματι: κάθε ένα από τα ποιήματά του αναλαμβάνει και πάλι την απογραφή όσων έχουν χαθεί, όσων δεν είναι πλέον

εδώ. Ο θάνατος ενός αγαπημένου συζύγου, που στοιχειώνει τις συλλογές της, θα αποκρυσταλλώσει αυτή την εμμονή κάνοντάς την ακόμη πιο ζωντανή. Απώλεια, θάνατος, ανυπαρξία, όλα απολύτως αληθινά, αλλά θα μπορούσε κανείς εξίσου εύκολα να πει και το αντίθετο θα μπορούσε εξίσου εύκολα να ειπωθεί. Τα ποιήματα της Δημουλά σφύζουν από ζωή με τον δικό τους τρόπο.

Ένας χείμαρρος εικόνων ρέει μέσα τους, τις περισσότερες φορές απροσδόκητες, τολμηρές. Η ταπεινή πραγματικότητα που περιγράφουν αποκτά μια έντονη, σχεδόν αγωνιώδη ζωή, ιδωμένη μέσα από μεγεθυντικούς φακούς που μεταφορικά το μεταμορφώνουν».

Michel Volkovitch,
μεταφραστής

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Φωνή σε Αδειους Δρόμους

Πέρασα

Κάλχας

Τρέχα Γόρευε

Ο πληθυντικός αριθμός

Παρελθόν

Το λίγο του κόσμου

Τα πάθη της βροχής

Σημείο Αναγνωρίσεως

Δεν ξέρω αν θα έρθω αύριο Σας άφησα μήνυμα

Το Κεφαλαίο Χώμα

Ο Πληθυντικός Αριθμός

Ό έρωτας,
όνομα ουσιαστικόν,
πολύ ουσιαστικόν,
ένικοῦ ἀριθμοῦ,
γένους οὔτε θηλυκοῦ οὔτε ἀρσενικοῦ,
γένους ἀνυπεράσπιστου.¹
Πληθυντικός ἀριθμός
οἱ ἀνυπεράσπιστοι έρωτες.
Ό φόβος,
όνομα ουσιαστικόν,
στήν ἀρχή ένικός ἀριθμός
καί μετά πληθυντικός:
οἱ φόβοι.²
Οἱ φόβοι
γιά ὅλα ἀπό δῶ καί πέρα.
Ἡ μνήμη,
κύριο ὄνομα τῶν θλίψεων³,
ένικοῦ ἀριθμοῦ,
μόνον ένικοῦ ἀριθμοῦ
καί ἄκλιτη.
Ἡ μνήμη, ἡ μνήμη, ἡ μνήμη.
Ἡ νύχτα,
όνομα ουσιαστικόν,
γένους θηλυκοῦ,
ένικός ἀριθμός.
Πληθυντικός ἀριθμός
οἱ νύχτες.
Οἱ νύχτες ἀπό δῶ καί πέρα.
(Τό λίγο τοῦ κόσμου, 1971)

«Σημείο Αναγνωρίσεως» άγαλμα γυναίκας με δεμένα χέρια

Όλοι σὲ λένε κατευθείαν ἄγαλμα, ἐ
γὼ σὲ προσφωνῶ γυναίκα κατευθείαν.
Στολίζεις κάποιο πάρκο.
Ἀπὸ μακριὰ ἐξαπατᾷς.
Θαρρεῖ κανεὶς πὼς ἔχεις ἐλαφρὰ ἀνακαθίσει
νὰ θυμηθεῖς ἕνα ὠραῖο ὄνειρο ποῦ εἶδες,
πὼς παίρνεις φόρα νὰ τὸ ζήσεις.
Ἀπὸ κοντὰ ξεκαθαρίζει τὸ ὄνειρο:
δεμένα εἶναι πισθάγκωνα τὰ χέρια σου
μ' ἕνα σκοινὶ μαρμάρينو
κι ἡ στάση σου εἶναι ἡ θέλησή σου
κάτι νὰ σὲ βοηθήσει νὰ ξεφύγεις
τὴν ἀγωνία τοῦ αἰχμάλωτου.
Ἔτσι σὲ παραγγείλανε στὸ γλύπτη: αἰχμάλωτη.
Δὲν μπορεῖς οὔτε μία βροχὴ
νὰ ζυγίσεις στὸ χέρι σου,
οὔτε μία ἐλαφριὰ μαργαρίτα.
Δεμένα εἶναι τὰ χέρια σου.
Καὶ δὲν εἶν' τὸ μάρμαρο μόνο ὁ Ἄργος.
Ἄν κάτι πήγαινε ν' ἀλλάξει
στὴν πορεία τῶν μαρμάρων,
ἂν ἄρχιζαν τ' ἀγάλματα ἀγῶνες
γιὰ ἐλευθερίες καὶ ἰσότητες,
ὅπως οἱ δοῦλοι,
οἱ νεκροὶ
καὶ τὸ αἶσθημά μας,
ἐσὺ θὰ πορευόσουν
μὲς στὴν κοσμογονία τῶν μαρμάρων μὲ δεμένα πάλι τὰ χέρια, αἰχμάλωτη.
Όλοι σὲ λένε κατευθείαν ἄγαλμα, ἐγὼ σὲ λέω γυναίκα ἀμέσως. Ὅχι γιατί γυναίκα σὲ παρέδωσε στὸ μάρμαρο ὁ γλύπτης
κι ὑπόσχονται οἱ γοφοὶ σου εὐγονία ἀγαλμάτων,
καλὴ σοδειὰ ἀκινήσιας.
Για τὰ δεμένα χέρια σου,
ποῦ ἔχεις ὅσους πολλοὺς αἰῶνες σὲ γνωρίζω,
σὲ λέω γυναίκα.
Σὲ λέω γυναίκα γιατί εἶς αἰχμάλωτη.

(Τό λίγο τοῦ κόσμου, 1971)

ΦΟΡΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΧΟΥΜΕ ΗΔΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΗΣΕΙ

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Centre Culturel hellénique
La Maison de la poésie
Le Centre national du livre
La Villa Kérylos
La cave p'O
La Maison de la Grèce
Le Festival de la Poésie

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Ιδρυμα Σταυρος Νιαρχος
Ιδρυμα Ωνασση
Ιδρυμα Λατση
Ιδρυμα Μιχαλη Κακογιαννη
Ελληνικο Ιδρυμα Πολιτισμου
Μουσείο Μπενακη
Μεγαρο Μουσικης Αθηνων

Σκοπός του αιτήματός μας για επιχορήγηση

Έχοντας ήδη έρθει σε επαφή και με τα τέσσερα παραρτήματα του Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδας, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα και Λάρισα, είχαμε τη χαρά να συζητήσουμε για την προοπτική μιας τουρνε του πρότζεκτ, ακούγοντας διθυραμβικά σχόλια για το ελληνογαλλικό εγχείρημά μας, με μεγάλο ενδιαφέρον και από τους τέσσερις διευθυντές του κάθε παραρτήματος. Πιο συγκεκριμένα, ο Κύριος Nicolas Eybalin, διευθυντής του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών, μας γνωστοποίησε το ενδιαφέρον του για ένταξη της παράστασης στο πλαίσιο του μήνα Γαλλοφωνίας τον Μάρτιο του 2023. Επιπρόσθετα, η πρόξενος του γαλλικού κράτους στη Θεσσαλονίκη και διευθύντρια του Γαλλικού Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης Κυρία Mouchet, μας εξέφρασε την επιθυμία της για μια παράσταση στη Θεσσαλονίκη υπο την αιγίδα της.

Η οικονομική σας συνεισφορά θα μας επιτρέψει να καλύψουμε ένα πολύ σημαντικό μέρος των εξόδων μετακίνησης των καλλιτεχνών μας σε όλη την Ελλάδα (μεταφορά, διαμονή και διατροφή ως μέρος της παραγωγής. Ο Eric Cénat και η Vojta Janyska θα χρειαστούν να ταξιδέψουν στην Ελλάδα για να μπορέσουν να εργαστούν για το στήσιμο της παράστασης, τις συναντήσεις με τους συνεργάτες και τη σκηνογραφία.

Για τον σκηνογράφο Vojta Janyska, αυτά τα ταξίδια είναι απαραίτητα για να εντυπώσει στον ελληνικό πολιτισμό, στην ουσία και την ιδιαιτερότητά της καλλιτεχνικής του προσέγγισης. Πράγματι, ως εικαστικός καλλιτέχνης, επιθυμεί να μεταφέρει στο έργο του τα ελληνικά τοπία, γνωστά ή άγνωστα μέρη με τα οποία τα λόγια της Κικής Δημουλά θα είχαν μια πολύ ιδιαίτερη απήχηση.

Εκτός από το να ταξιδέψει στην Ελλάδα από τη Γαλλία, θα πρέπει να διασχίσει όλη τη χώρα για να συναντήσει ανθρώπους που γνώριζαν τη συγγραφέα, να ανακαλύψει μέρη που της αποτίουν φόρο τιμής και θεσμούς για τους οποίους εξακολουθεί να αποτελεί σημαντική φιγούρα.

Τα ταξίδια αυτά θα επιτρέψουν στον Eric Cénat, σκηνοθέτη και ηθοποιό, να συναντήσει πιθανούς εταίρους, να συμμετάσχει σε επαγγελματικές συναντήσεις και να προωθήσει την παράστασή μας στους διάφορους φορείς του ελληνικού πολιτιστικού τομέα. Στόχος αυτών των ταξιδιών είναι η εξεύρεση συνεισφορών συμπαραγωγής που θα επιτρέψουν τη δημιουργία της παράστασης ή η γνωριμία με νέους συνεργάτες που είναι πιθανό να αγοράσουν μία ή περισσότερες παραστάσεις του Le Peu du Monde. Επιπλέον, η πληρωμή της διαμονής και των γευμάτων επί τόπου θα επιτρέψει στον σκηνοθέτη της παράστασης να παρατείνει τις διάφορες διαμονές του, προκειμένου να συνεχίσει τις πρόβες με τη Σοφία Αλεξάνδρου, συνθέτρια και μουσικό.

Εταιρεία που υποστηρίζεται από την περιφέρεια Centre-Val de Loire και επιδοτείται από το
συμβούλιο του διαμερίσματος Loiret και την πόλη της Ορλεάνης.

02 38 77 09 65 - www.theatredelimprevu.com - admin@theatredelimprevu.com